

ارزیابی رفتار غیرخطی قاب‌های خمشی فولادی تحت آنالیز پوش‌آور

ابراهیم قنادیان^{۱*}، علیرضا فیوض^۲، امین کشاورز^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد عمران، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بوشهر ghannadiane@yahoo.com

۲- استادیار، دانشگاه خلیج فارس بوشهر

۳- استادیار، دانشگاه خلیج فارس بوشهر

چکیده

شتابنگاشت‌های مورد استفاده برای زلزله طراحی باید تا حد امکان نمایانگر حرکت واقعی زمین محل ساخت بر اثر زلزله باشد. برای قابل مقایسه بودن نتایج حاصل از تحلیل دینامیکی تاریخچه زمانی با روش‌های تحلیل طیفی و یا استاتیکی معادل، لازم است ضمن مقیاس‌سازی، نسبت به اصلاح رکوردهای زلزله مورد نظر اقدام گردد. در این مقاله از روشهای مختلفی جهت اصلاح مقادیر شتاب نگاشت‌ها استفاده شده و مقدار هر روش در نهایت ارائه و بررسی شده است. بر اساس نتایج تحقیق، برای قاب ۱۵ طبقه، روش آیین نامه ۲۸۰۰ ایران بیشترین مقادیر جابجایی در طبقات را نمایش داده است. همچنین کمترین مقادیر برای روش مقیاس‌سازی کیرچر به دست آمده است. بنا بر نتایج مشاهده می‌شود که حاشیه اطمینان مطرح شده در شیوه مقیاس‌سازی به روش آیین نامه ۲۸۰۰ نه تنها در خصوص سازه‌های کوتاه مرتبه و میان مرتبه می‌باشد، بلکه این روش در سازه‌های بلند مرتبه سازه را در معرض حاشیه اطمینان بالاتری نسبت به سایر روش‌های مقیاس‌سازی قرار خواهد داد. مقادیر جابجایی حداکثر طبقات برای مدل ۱۵ طبقه و در شیوه‌های مقیاس‌سازی لگاریتمی و کیرچر اختلاف کمی را نشان می‌دهد و درصد اختلاف تنها در حدود ۶٪ می‌باشد. لذا در سازه‌های بلند مرتبه نیز همچون سازه‌های میان مرتبه، این دو شیوه تقریباً منجر به پاسخ‌های تقریباً یکسانی شده است. اختلاف مقادیر جابجایی ماکزیمم برای شیوه آیین نامه ۲۸۰۰ با دو روش دیگر (روش کیرچر و لگاریتمی) به ترتیب برابر با ۳۹٪ و ۳۶٪ می‌باشد. آیین نامه ۲۸۰۰ ایران برای کلیه مدل‌ها بیشترین جابجایی را نشان میدهد. با توجه به ماهیت آیین نامه‌ای این شیوه و تئوریک بودن سایر روش‌های مورد بررسی نشان دهنده محافظانه کارانه بودن شیوه آیین نامه می‌باشد. استفاده از شیوه مقیاس‌سازی برای سازه‌های میان مرتبه و بلند مرتبه منجر به ضریب اطمینان غیر اقتصادی می‌گردد و چندان مطلوب نیست.

واژه‌های کلیدی: قاب فولادی، تحلیل غیرخطی، آنالیز پوش‌آور، مقیاس‌سازی

۱- مقدمه

در سال‌های اخیر، آیین نامه ۵۱۹ و نیز استاندارد ۲۸۰۰ ایران به منظور نحوه بارگذاری و تحلیل لرزه‌ای سازه‌ها مورد استفاده قرار گرفته‌اند. به منظور تحلیل مدل‌های سازه‌ای، استفاده از دو روش استاتیکی معادل و دینامیکی معمولاً مورد استفاده قرار می‌گیرد.

حرکت زمین برای انجام تحلیل‌های دینامیکی باید به صورت طیف بازتاب شتاب و یا تاریخچه زمانی تغییرات شتاب مشخص شود. برای این منظور نیاز به در نظر گرفتن رکورد های زلزله مناسب و یا طیف بازتاب شتاب آن با نام طیف طرح خواهد بود.

برای قابل مقایسه بودن نتایج حاصل از تحلیل دینامیکی تاریخچه زمانی با روش های تحلیل طیفی و یا استاتیکی معادل، لازم است ضمن مقیاس سازی، نسبت به اصلاح رکوردهای زلزله مورد نظر اقدام گردد. جهت مقیاس سازی رکورد زلزله ها روش‌های مختلفی ارائه شده است. در این پایان نامه از ۴ روش زیر جهت اصلاح مقادیر شتاب نگاشت ها استفاده شده و مقدار تاثیر هر روش در پاسخ غیرخطی قاب های خمشی فولادی بررسی شده است.

روش های مورد استفاده برای مقیاس سازی شامل موارد زیر می باشد:

۱- روش *Kircher*

۲- روش لگاریتمی

۳- روش *INBC* (آیین نامه ۲۸۰۰)

۴- روش حداقل سازی (*Minimization Method*)

پس از مقیاس سازی زلزله های مختلف، در ادامه با مدلسازی قاب فولادی با سیستم باربر جانبی خمشی برای سه حالت ۳، ۷ و ۱۵ طبقه به بررسی و ارزیابی رفتار غیرخطی قاب پرداخته شده است.

۲- سوابق مربوط

Li (۲۰۱۵)، به بررسی اثر ضریب مقیاس زلزله بر روی پاسخ لرزه ای سازه ها حاصل از روش‌های تحلیل استاتیکی غیرخطی پرداخته است. بدین منظور، طبق الزامات مطرح شده در آیین نامه بهسازی لرزه ای سازه ها *FEMA ۴۴۰* برای لرزه های متداول *Ordinary Ground Motions* شتاب نگاشتها با یک روند تکراری توری مقیاس می شوند که طی تحلیل دینامیکی غیر خطی تاریخچه زمانی حداکثر تغییر مکان نقطه کنترل به ۰٫۵، ۰٫۲، ۴ درصد ارتفاع کل سازه برسد. در این تحقیق، سه مدل ساختمانی با ارتفاع کوتاه، متوسط و بلند توسط نرم افزار *PERFORM CSI* مدل سازی شده است. نتایج نهائی حاکی از آن است که با افزایش ارتفاع مدل‌های ساختمانی و همچنین با افزایش ضریب مقیاس، خطای روش های پوش آور نسبت به روش دقیق تاریخچه زمانی غیرخطی افزایش می‌یابد و در حالت کلی تحلیل پوش آور مودال نسبت به سایر روش ها با توزیع بار غیر به هنگام شونده نسبتاً از دقت قابل قبولی برخوردار است (*Li, 2015*).

Catalán (۲۰۱۰) یک روش بهینه برای انتخاب و مقیاس کردن شتابنگاشت ها بر مبنای الگوریتم بهینه یابی جستجوی هارمونی ارائه کرده است. اکثریت آیین نامه های بارگذاری لرزه ای برای تحلیل سازه‌های نامنظم و خاص مانند نیروگاه‌ها، سدها، ساختمان های بلند و سازه‌های دارای اجزای غیرمتداول در برابر زلزله تحلیل های تاریخچه زمانی خطی و غیرخطی را پیشنهاد کرده‌اند. برای انجام تحلیل های تاریخچه زمانی به چند شتابنگاشت که بیانگر زلزله مورد انتظار ساختگاه باشد نیاز است. در اغلب این آیین نامه ها مقیاس کردن شتابنگاشت های انتخابی برای اطمینان از انطباق یا فراتر بودن طیف پاسخ هدف در یک محدوده ی معین پیرو الزامی است. این مسئله در بسیاری از موارد به تولید شتابنگاشت های بسیار قوی با انرژی بالا منتهی می‌گردد که تقاضاهای لرزه ای طرح را بطور نامعقولی افزایش می‌دهد (*Catalán, 2010*).

Roy (۲۰۱۴) به پیش بینی کمی پاسخ انواع سیستم‌های سازه ای برای حالت حدی فروریزش از جمله اهداف اساسی مطالعات اخیر مهندسی زلزله براساس عملکرد می باشد. در این میان ارزیابی احتمال فروریزش قاب‌های خمشی بتنی مسلح به عنوان سیستم سازه ای مقاوم متداول و مطلوب در برابر زلزله از اهمیت خاصی برخوردار می‌باشد. یکی از عوامل اساسی پیش بینی ایمنی در برابر فروریزش ارزیابی عدم قطعیت ناشی از تغییر پذیری مشخصات رکوردهای زمین لرزه ها و اثرات آنها بر پاسخ سازه در محدوده رفتار غیرخطی می باشد. تحقیقات اخیر بیانگر این نکته است که مشخصات رکوردهای زمین لرزه مورد استفاده در روند تحلیل به دلیل ماهیت تصادفی نسبت به دیگر عوامل عدم قطعیت در مدلسازی و پاسخ انواع سیستم‌های سازه

ای شامل خواص و مشخصات مصالح و فرضیات طراحی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و اثر مهمی بر پاسخ غیرخطی سازه دارد (Roy, 2014).

Akinci (۲۰۱۳) در تحقیقی از هفت شتاب نگاشت جهت آنالیز استفاده کرده است. سپس نتایج حاصل از بکارگیری ۷ شتاب نگاشت یا نتایج حاصل از بکارگیری ۳ شتاب نگاشت مقایسه کرده است. در تحلیل دینامیکی غیرخطی تاریخچه زمانی پاسخ سازه با استفاده از روابط دینامیکی در گام‌های زمانی کوتاه محاسبه می‌شود. در این روش باید پاسخ مدل سازه تحت تحریک شتاب زمین براساس حداقل سه شتاب نگاشت طبق دستورالعمل بهسازی لرزه‌ای محاسبه می‌شود. چنانچه کمتر از هفت شتاب نگاشت برای تحلیل انتخاب شود باید پیشینه اثر آنها برای کنترل تغییر شکل‌ها و نیروهای داخلی منظور شود. چنانچه از هفت شتاب نگاشت یا بیشتر استفاده شود می‌توان مقدار متوسط اثر آن‌ها را برای کنترل تغییر شکل‌ها و نیروهای داخلی در نظر گرفت (Akinci, 2013).

در برخی مواقع استفاده از تحلیل‌های دینامیکی تاریخچه زمانی برای ارزیابی عملکرد لرزه‌ای سازه ضروری است. به این منظور می‌بایست رکوردهای زلزله در نظر گرفته شده به مقیاس درآیند. آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها مختلف هرکدام روش‌های متفاوتی را جهت مقیاس‌سازی ارائه نموده‌اند. یکی از روش‌های معمول و رایج در بین تمامی این مراجع استفاده از پارامترهای اوج می‌باشد که روش *PGA* نامیده می‌شود. عوامل مهمی می‌تواند در نتایج بدست آمده از این روش موثر باشد. در این تحقیق ۷ رکورد از زلزله‌های حوزه نزدیک گسل و ۷ رکورد از زلزله‌های حوزه دور از گسل انتخاب و به روش *PGA* همپایه شده‌اند. چهار طیف هدف بر اساس چهار نوع تپ خاک نیز بیان شده است. در پایان به جهت مقایسه و بررسی کارایی ویژگی رکورد بر نوع خاک هدف نسبت *Ttarget/Tave* بررسی شده است (Kanamori, 1983).

امروزه با توسعه استفاده از رایانه‌ها و سهولت انجام محاسبات، تحلیل‌های پیچیده نظیر تحلیل دینامیکی تاریخچه زمانی سازه‌ها رواج پیدا کرده و در آیین‌نامه‌های معتبر لرزه‌ای مورد توجه قرار گرفته است. برای این منظور باید رکورد سلسله‌های مختلف براساس ویژگی‌های متناسب با ساخت‌گاه مورد نظر انتخاب شوند و با روش‌های خاصی اصلاح شوند. یکی از راه‌های اصلاح رکورد زلزله حامی قیاس کردن آن‌ها می‌باشد که خود با روش‌های مختلفی انجام می‌شود. در این تحقیق به بررسی روش‌های مختلف مقیاس‌سازی رکوردها پرداخته شده است. نخست هفت شتاب نگاشت انتخاب شده است و این رکوردها با هفت روش مختلف مقیاس‌سازی به مقیاس درآمدند. سه قاب چهار، هشت و ۱۲ طبقه فولادی ویژه تحت اثر رکوردهای مقیاس شده با روش‌های مختلف تحت تحلیل دینامیکی تاریخچه زمانی قرار گرفتند و پاسخ‌های سازه‌ها در اثر رکوردهای مقیاس شده با هر کدام از روش‌ها مورد بررسی قرار گرفت (Purcaru, 1978).

در این مقاله، به بررسی اثر ضریب مقیاس زلزله بر روی پاسخ لرزه‌ای سازه‌ها حاصل از روشهای تحلیل استاتیکی غیرخطی پرداخته شده است. بدین منظور، طبق الزامات مطرح شده در آئین‌نامه بهسازی لرزه‌ای سازه‌ها *FEMA 440* برای لرزه‌های متداول *Ordinary Ground Motions* شتاب نگاشتها با یک روند تکراری طوری مقیاس می‌شوند که طی تحلیل دینامیکی غیر خطی تاریخچه زمانی حداکثر تغییر مکان نقطه کنترل به ۰/۵، ۰/۲، ۴ درصد ارتفاع کل سازه برسد. ضریب مقیاس ۰/۵ درصد به عنوان زلزله خفیف و متوسط، ضریب مقیاس ۲ درصد به عنوان زلزله طرح و ضریب مقیاس ۴ درصد به عنوان پیشینه زلزله محتمل مطرح می‌باشد. در این تحقیق، سه مدل ساختمانی با ارتفاع کوتاه، متوسط و بلند دارای سیستم قاب خمشی فولادی ویژه که در آنها الزامات طراحی لرزه‌ای رعایت شده است توسط نرم افزار *PERFORM CSI* مدل‌سازی شده است. نتایج نهائی حاکی از آن است که با افزایش ارتفاع مدل‌های ساختمانی و همچنین با افزایش ضریب مقیاس، خطای روش‌های پوش‌آور نسبت به روش دقیق تاریخچه زمانی غیرخطی افزایش می‌یابد و درحالت کلی تحلیل پوش‌آور مودال نسبت به سایر روش‌ها با توزیع بار غیر به هنگام شونده نسبتاً از دقت قابل قبولی برخوردار است (Boore, 1989).

یکی از مناسب‌ترین روشهای تخمین رفتار لرزه‌ای ساختمانها استفاده از تحلیل غیر خطی تاریخچه زمانی می‌باشد. به این منظور می‌بایست رکوردهای زلزله در نظر گرفته شده به مقیاس درآیند. آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها روشهای متفاوتی را جهت مقیاس‌سازی ارائه نموده‌اند البته اکثر روشهای مقیاس‌سازی برای روشهای تحلیل دینامیکی خطی ارائه شده‌اند. در این تحقیق به بررسی روشهای مختلف مقیاس‌سازی رکوردهای زلزله پرداخته شده است. در ابتدا شتابنگاشت‌ها با توجه به

پیشنهادات آیین نامه های زلزله و *UBC* انتخاب شده اند برای بررسی رفتار لرزه ای مدل ها از سه شتاب نگاشت زلزله قوی استفاده شده است و تحلیل شتاب نگاشت ها و در ادامه طیف های طرح اولیه و همپایه شده توسط نرم افزار ساینموسینگنال (*seismosignal*) انجام گرفته است. در این راستا از روش تحلیل تاریخچه زمانی با استفاده از شتاب نگاشت هم پایه بر اساس طیف آیین نامه منطبق بر خاک منطقه استفاده شده است تا این که بهتر و واقعی تر سازه مورد بررسی قرار گیرد زیرا تحلیل تاریخچه زمانی بر اساس شتاب نگاشت خاستگاه سازه بهترین و واقعی ترین نتایج را در مورد سازه ها نشان می دهد (*Cocco, 2008*).

از جمله مهمترین عوامل موثر بر تصمیم گیری و برنامه ریزی در مقاوم سازی ساختمان ها برآورد وضعیت و پاسخ آنها در برابر زلزله های اتی می باشد در این راستا مباحث مرتبط مانند ارزیابی کمی آسیب پذیری شناسایی خرابی کالیبراسیون سیستمهای هشدار سریع یا تحلیل سازه های مهم و نامنظم نیازمند روشهای تحلیل نگاشتهای رکوردهای تاریخچه زمانی زلزله می باشند انتخاب تاریخچه های زمانی شتاب به عنوان پارامترهای ورودی از مهمترین مطالب در رابطه با آنالیزهای خطی و غیرخطی تاریخچه های زمانی به شمار می رود برای انتخاب تاریخچه های زمانی شتاب سه منبع: شتاب نگاشتهای ثبت شده از زلزله های واقعی، نگاشتهای مصنوعی سازگار با طیف پاسخ طراحی و نگاشتهای مصنوعی بهدست آمده از مدلهای لرزه شناسی وجود دارد (*Wu, 2013*).

طرح لرزه ای انواع سیستمهای سازه ای (از جمله قابهای بتن مسلح) در برابر فروریزش، مستلزم محاسبه پارامترهای تقاضا و ظرفیت سازه ای، براساس پاسخ سازه، با استفاده از منحنی‌های حاصل از تحلیل دینامیکی فزاینده میباشد. این منحنی‌ها بر اساس تعداد قابل توجهی از تحلیلهای دینامیکی غیرخطی مجموعه زلزله های انتخابی بدست می‌آیند. بدیهی است که تحلیل‌های دینامیکی فزاینده بسیار زمانبر می‌باشند. از این‌رو، در صورتی که بتوان با استفاده از تعداد زلزله های کمتر، پاسخهایی متناسب با نتایج حاصل از تحلیل کل مجموعه انتخابی بدست آورد، به نحو چشمگیری از حجم تحلیل های غیرخطی لازم کاسته خواهد شد. بنابراین لزوم ارزیابی روشهای مختلف انتخاب و مقیاس شتاب نگاشتها به منظور کاربرد در تحلیل‌های دینامیکی غیرخطی آشکار می گردد. هدف از این پژوهش، طراحی لرزه ای سازه های قابی بتن مسلح در برابر فروریزش، با بهره گیری از تحلیل دینامیکی غیرخطی فزاینده (*IDA*) و روش طراحی مستقیم بر اساس تغییر مکان، تحت رکوردهای انتخابی و مقیاس شده با استفاده از نرم افزار اجزا محدود *COM3* باشد. در این تحقیق، در قالب فرضیات موجود، نشان داده می‌شود که منحنی اصلی خلاصه شده تحلیل دینامیکی فزاینده ۵۰ درصد را می توان تنها با هفت رکورد انتخابی و مقیاس شده، با تقریب مناسبی پیش بینی نمود (*Uski, 1996*).

۳- بررسی روش های مقیاس سازی

در این پایان نامه، به منظور ارزیابی و مقایسه روش های مختلف مقیاس سازی شتاب نگاشت های زلزله و تاثیر آن بر رفتار غیرخطی قاب های خمشی فولادی که موضوع این تحقیق می باشد، چندین روش جهت مقایسه انتخاب شده است. این روش ها شامل موارد زیر می باشد:

۱- روش استاندارد ۲۸۰۰ ایران

۲- روش لگاریتمی

۳- روش کیرچر

۴- روش حداقل سازی

بررسی تفصیلی هر یک از این روش ها در ادامه ارائه شده است:

روش لگاریتمی

این شیوه به طور خاص جهت تهیه یک مجموعه کتاب خانه ای برای آنالیز دینامیکی تاریخچه زمانی انواع متفاوت از سازه ها در کالیفرنای آمریکا و سایر مناطق غربی ایالات متحده آمریکا استفاده شده است. مبنای مقیاس سازی بر این اساس است

که طیف رکورد دارای اختلاف های برابر در بالا و پایین طیف هدف در بازه پیروید باشد. معادله مقیاس سازی در زیر ارائه شده است:

$$SF = \exp \left[\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \varepsilon(t_i) \right]$$

در این معادله، $\varepsilon(t_i) = \ln \left[\frac{TRS(t_i)}{RS(t_i)} \right]$ و t_i یک نقطه در بازه پیروید و n تعداد نقاط در بازه پیروید می باشد. نقاط پیرویدی در این شیوه به صورت لگاریتمی فاصله بندی شده اند.

روش کیرچر

شیوه اصلاح شده روش کیرچر برای تحلیل دو بعدی به شرح زیر می باشد:

۱- محاسبه طیف پاسخ (RS_i) و سرعت بیشینه زمین (PGV_i) برای هر یک از حرکت های زمین

۲- محاسبه ضریب مقیاس برای هر یک از حرکت های زمین بر اساس رابطه زیر:

$$SF_i = \frac{TRS}{\frac{\sum_{i=1}^n (RS_i/PGV_i)}{n}} \times \frac{1}{PGV_i}$$

در این معادله، TRS طیف پاسخ هدف و n تعداد حرکات زمین (زمین لرزه) می باشد.

روش آیین نامه ملی ساختمان ایران (استاندارد ۲۸۰۰)

در این شیوه مبنای مقیاس سازی برای تحلیل های سه بعدی ارائه شده است. در ابتدا کلیه شتاب نگاشت ها باید به ماکزیمم مقدار خود مقیاس شوند. این بدان معنا است که ماکزیمم مقدار شتاب آن ها باید برابر با g گردد. بعد از آن هر زمین لرزه باید به گونه ای مقیاس شود که مقدار متوسط طیف پاسخ کمتر از طیف پاسخ هدف برای بازه پیرویدی مورد نظر نباشد. مقدار ضریب مقیاس به دست آمده باید در شتاب نگاشتی که قبلا به دست آمده است ضرب گردد. مقدار ضریب ۱,۴ که در طیف پاسخ هدف ضرب می گردد در این مطالعه حذف شده است، زیرا قانون $SRSS$ برای دو مولفه شتاب نگاشت مورد استفاده قرار نخواهد گرفت.

روش حداقل سازی

مراحل این روش به شرح زیر می باشد:

۱- در گام اول، ضریب مقیاس برای هر زمین لرزه به صورت مجزا به دست می آید. معیار مقیاس سازی این است که در طول بازه پیروید، طیف زلزله دارای اختلاف برابر در بالا و پایین طیف هدف باشد. به منظور رسیدن به این هدف، فرآیند بهینه سازی نامحدود استفاده شده است. این روند در معادله زیر نمایش داده شده است:

$$RS(t_i) = \left(\frac{2\pi}{t_i} \right)^2 \max(|u(\tau)|) \quad \tau \in [0, t_{record}]$$

$$\min F = \sqrt{\frac{\sum_{T_{min}}^{T_{max}} [SF \times RS(t_i) - TRS(t_i)]^2}{n}}$$

در این معادله u جابجایی سازه، t_{record} مدت زمان رکورد و SF ضریب مقیاس می باشد.

۲- در گام دوم، یک بازه برای مقادیر قابل قبول ضرایب مقیاس تعریف می شود و زمین لرزه هایی که ضریب مقیاس خارج از این محدوده دارند حذف می شوند. در آیین نامه های مختلف تعریفی برای محدوده ضرایب مقیاس وجود ندارد. در تحقیقات $Naeim$ و همکاران ضریب مقیاس را بین ۰,۵ تا ۲ انتخاب می کنند.

۳- در گام آخر، تلاش می شود تا اختلاف بین طیف پاسخ متوسط برای رکورد های زلزله و طیف پاسخ هدف حداقل شود. بدین منظور یک تابع وزن به تابع حداقل سازی اضافه می گردد. این تابع در زیر ارائه شده است. هرچه قدر مقدار ضریب مقیاس تغییر کند، مقدار تابع وزن بزرگ تر می شود.

$$Weight Function = \sum_{R=1}^R [SF_{Single}(R) - SF_{Average}(R)]^2$$

۴- معرفی مدل‌ها

سه قاب (۳ طبقه، ۷ طبقه و ۱۵ طبقه) دارای اسکلت فولادی با سه زمان تناوب متفاوت با مشخصات زیر مورد بررسی قرار گرفته و نتایج حاصل از آن مقایسه شده است. سیستم سازه ای قاب خمشی ویژه، ضریب رفتار برابر ۱۰، ضریب اهمیت ۱، منطقه با خطر نسبی زیاد، قاب‌ها دارای سه دهانه ۴،۹ متری و ارتفاع طبقات ۳،۲ متری می‌باشند. بار مرده طبقات ۱۰۹۱،۸۷ کیلوگرم بر متر و بار مرده بام ۱۲۵۱،۲۵ کیلوگرم بر متر، بار زنده طبقات ۴۵۵ کیلوگرم بر متر، بام ۳۴۱،۲۵ کیلوگرم بر متر و زمان تناوب سه قاب ۰،۴۹، ۰،۹۵ و ۱،۷۹ ثانیه به دست آمده است. کلیه مقاطع تیر ورق با مقطع I می‌باشند.

جدول ۱- مشخصات مقاطع به کار رفته در ستون‌های قاب‌ها

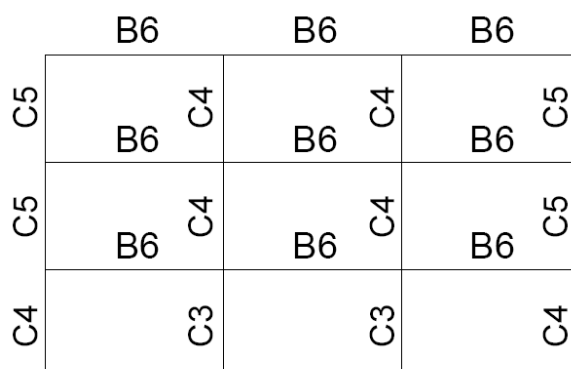
ابعاد	C1	C2	C3	C4	C5
h_w	۴۰	۴۰	۴۰	۳۵	۳۴
t_w	۲	۲	۱،۵	۱،۲	۱
b_f	۳۵	۳۵	۳۰	۲۳	۲۴
t_f	۲،۵	۲	۲	۲	۱،۵

جدول ۲- مشخصات مقاطع به کار رفته در تیرهای قاب‌ها

ابعاد	B2	B3	B6
h_w	۳۵	۳۰	۳۰
t_w	۱	۱	۰،۸
b_f	۲۰	۲۰	۱۲
t_f	۲	۲	۱،۲

قاب ۳ طبقه

برای قاب ۳ طبقه، طبقه اول ستون‌های داخلی C3، طبقه سوم و چهارم ستون‌های داخلی C3 و ستون‌های خارجی C4 و سه طبقه آخر ستون‌ها C5 و کلیه تیرها B6 می‌باشند.

شکل ۱- مقاطع مورد استفاده در مدل ۳ طبقه

قاب ۷ طبقه

برای قاب ۷ طبقه، دو طبقه اول ستون‌ها C3، طبقه سوم و چهارم ستون‌های داخلی C3 و ستون‌های خارجی C4 و سه طبقه آخر ستون‌ها C5، تیرهای طبقه اول B2، طبقه دوم و سوم و چهارم تیرها B3 و سه طبقه آخر تیرها B6 می‌باشند.

	B6	B6	B6
C5	B6 C5	B6 C5	B6 C5
C5	B6 C5	B6 C5	B6 C5
C5	B3 C5	B3 C5	B3 C5
C4	B3 C3	B3 C3	B3 C4
C4	B3 C3	B3 C3	B3 C4
C3	B2 C3	B2 C3	B2 C3
C3	C3	C3	C3

شکل ۲- مقاطع مورد استفاده در مدل ۷ طبقه

قاب ۱۵ طبقه

برای قاب ۱۵ طبقه، تا ۶ طبقه ستون‌های داخلی $C1$ و ستون‌های خارجی $C2$ ، طبقه ۷ و ۸ و ۹ ستون‌ها $C3$ ، طبقه ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ ستون‌ها $C4$ ، طبقه ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ ستون‌ها $C5$ ، تا ۹ طبقه تیرها $B2$ ، طبقه ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ تیرها $B3$ و طبقه ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ تیرها $B6$ می‌باشند.

	B6	B6	B6
C5	B6 C3	B6 C3	B6 C3
C5	B6 C5	B6 C5	B6 C5
C5	B3 C5	B3 C5	B3 C5
C4	B3 C4	B3 C4	B3 C4
C4	B3 C4	B3 C4	B3 C4
C4	B2 C4	B2 C4	B2 C4
C3	B2 C3	B2 C3	B2 C3
C3	B2 C3	B2 C3	B2 C3
C3	B2 C3	B2 C3	B2 C3
C2	B2 C1	B2 C1	B2 C2
C2	B2 C1	B2 C1	B2 C2
C2	B2 C1	B2 C1	B2 C2
C2	B2 C1	B2 C1	B2 C2
C2	B2 C1	B2 C1	B2 C2
C2	C1	C1	C2

شکل ۳- مقاطع مورد استفاده در مدل ۱۵ طبقه

۵- جمع بندی ضرایب مقیاس سازی روش های مختلف

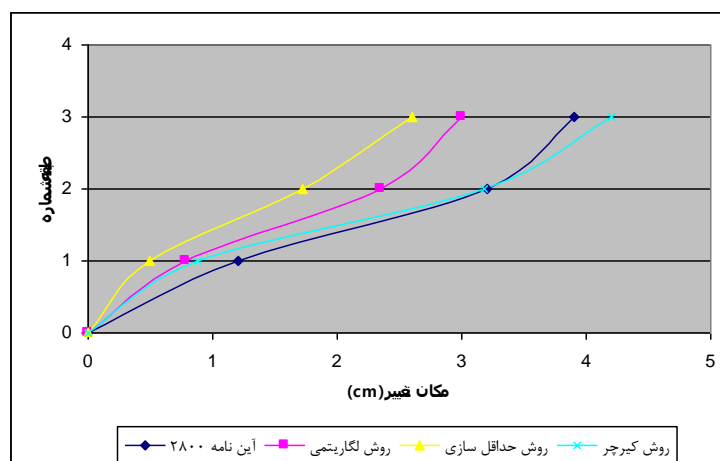
به منظور انجام تحلیل های تاریخچه زمانی، پس از به دست آوردن ضرایب مقیاس برای روش های مختلف، مقادیر ماکزیمم شتاب وارد بر سازه ناشی از شتاب نگاشت در جدول ۴-۸ به صورت خلاصه ارائه شده است:

جدول ۳- مقایسه مقادیر شتاب ماکزیمم زلزله ناشی در روش های مختلف مقیاس سازی

مقادیر شتاب ماکزیمم (PGA)					
روش حداقل سازی	استاندارد ۲۸۰۰	روش لگاریتمی	روش کیرچر	پریود (S)	مدل قاب
0.5g	0.57g	0.52g	0.47g	0.49	قاب ۳ طبقه
----	0.72g	0.66g	0.58g	0.95	قاب ۷ طبقه
----	0.76g	0.83g	0.82g	1.79	قاب ۱۵ طبقه

جمع بندی نتایج قاب ۳ طبقه

به منظور مقایسه شیوه های مختلف مقیاس سازی صورت گرفته بر روی زلزله طبس، جابجایی حداکثر قاب ۳ طبقه برای روش های مختلف در نمودار زیر ترسیم شده است.

شکل ۴- مقایسه جابجایی حداکثر طبقات برای قاب ۳ طبقه به شیوه های مختلف

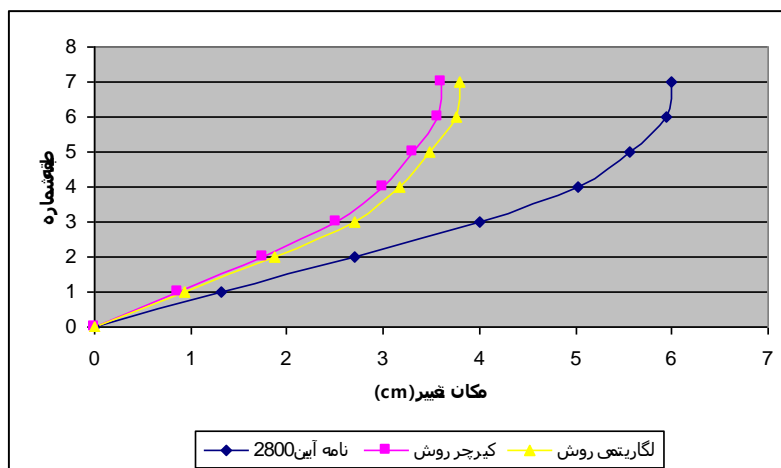
بر اساس نمودار مقایسه جابجایی حداکثر طبقات برای قاب ۳ طبقه به شیوه های مختلف مشاهده می گردد که روش کیرچر و سپس آیین نامه ۲۸۰۰ ایران بیشترین مقادیر جابجایی در طبقات را نمایش داده است. همچنین کمترین مقادیر برای روش مقیاس سازی حداقل سازی به دست آمده است.

ماکزیمم اختلاف بین روش حداقل سازی و روش آیین نامه ۲۸۰۰ برابر ۳۳٪ می باشد. لذا روش آیین نامه ۲۸۰۰ در سازه های کوتاه مرتبه به گونه ای است که حاشیه اطمینان کافی را نسبت به سایر روش های مقیاس سازی اعمال می نماید. همچنین روش کیرچر نیز در طبقات ابتدایی دارای اختلاف کمتری نسبت به روش حداقل سازی در مقام قیاس با روش آیین نامه ۲۸۰۰ می باشد، با این حال در تراز بام دارای حداکثر اختلاف شده است.

در خصوص سایر روش های مقیاس سازی به صورت تئوریک، روش کیرچر، روش لگاریتمی و روش حداقل سازی به ترتیب مقادیر جابجایی بزرگ تری را نمایش داده اند. اختلاف بین روش کیرچر با روش حداقل سازی ۳۸٪ و اختلاف روش لگاریتمی با روش حداقل سازی ۱۳٪ می باشد.

جمع بندی نتایج قاب ۷ طبقه

به منظور مقایسه شیوه‌های مختلف مقیاس‌سازی صورت گرفته بر روی زلزله طبس، جابجایی حداکثر قاب ۷ طبقه برای روش‌های مختلف در نمودار زیر ترسیم شده است.

شکل ۵- مقایسه جابجایی حداکثر طبقات برای قاب ۷ طبقه به شیوه‌های مختلف

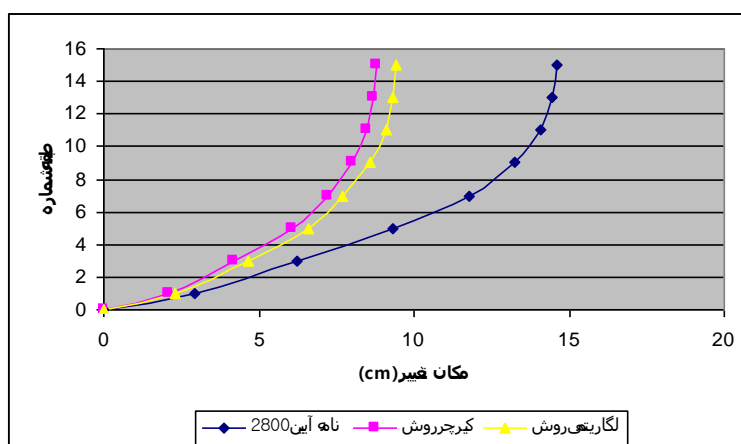
بر اساس نمودار مقایسه جابجایی حداکثر طبقات برای قاب ۷ طبقه به شیوه‌های مختلف مشاهده می‌گردد که روش آیین نامه ۲۸۰۰ ایران بیشترین مقادیر جابجایی در طبقات را نمایش داده است. همچنین کمترین مقادیر برای روش مقیاس‌سازی کیرچر به دست آمده است.

ماکزیمم اختلاف بین روش کیرچر و روش آیین نامه ۲۸۰۰ برابر ۴۰٪ می‌باشد. لذا روش آیین نامه ۲۸۰۰ در سازه‌های میان مرتبه به گونه‌ای است که حاشیه اطمینان کافی را نسبت به سایر روش‌های مقیاس‌سازی اعمال می‌نماید. هر چند این مقدار اختلاف و حاشیه اطمینان می‌تواند منجر به طراحی‌های غیر اقتصادی در سازه‌های میان مرتبه بر اساس استاندارد ۲۸۰۰ گردد.

در خصوص سایر روش‌های مقیاس‌سازی به صورت تئوریک کمترین مقدار جابجایی برای روش کیرچر و در ادامه روش لگاریتمی می‌باشد. اختلاف بین روش لگاریتمی با روش کیرچر بسیار ناچیز و کمتر از ۱٪ می‌باشد. لذا در ساختمان‌های میان مرتبه روش‌های تئوریک مقادیر پاسخ یکسانی را برای سازه منجر شده‌اند.

جمع بندی نتایج قاب ۱۵ طبقه

به منظور مقایسه شیوه‌های مختلف مقیاس‌سازی صورت گرفته بر روی زلزله طبس، جابجایی حداکثر قاب ۷ طبقه برای روش‌های مختلف در نمودار زیر ترسیم شده است.

شکل ۶- مقایسه جابجایی حداکثر طبقات برای قاب ۱۵ طبقه به شیوه های مختلف

بر اساس نمودار مقایسه جابجایی حداکثر طبقات برای قاب ۱۵ طبقه به شیوه های مختلف مشاهده می گردد که روش آیین نامه ۲۸۰۰ ایران بیشترین مقادیر جابجایی در طبقات را نمایش داده است. همچنین کمترین مقادیر برای روش مقیاس سازی کیرچر به دست آمده است.

بنا بر نتایج مشاهده می شود که حاشیه اطمینان مطرح شده در شیوه مقیاس سازی به روش آیین نامه ۲۸۰۰ نه تنها در خصوص سازه های کوتاه مرتبه و میان مرتبه می باشد، بلکه این روش در سازه های بلند مرتبه سازه را در معرض حاشیه اطمینان بالاتری نسبت به سایر روش های مقیاس سازی قرار خواهد داد.

مقادیر جابجایی حداکثر طبقات برای مدل ۱۵ طبقه و در شیوه های مقیاس سازی لگاریتمی و کیرچر اختلاف کمی را نشان می دهد و درصد اختلاف تنها در حدود ۶٪ می باشد. لذا در سازه های بلند مرتبه نیز همچون سازه های میان مرتبه، این دو شیوه تقریباً منجر به پاسخ های تقریباً یکسانی شده است.

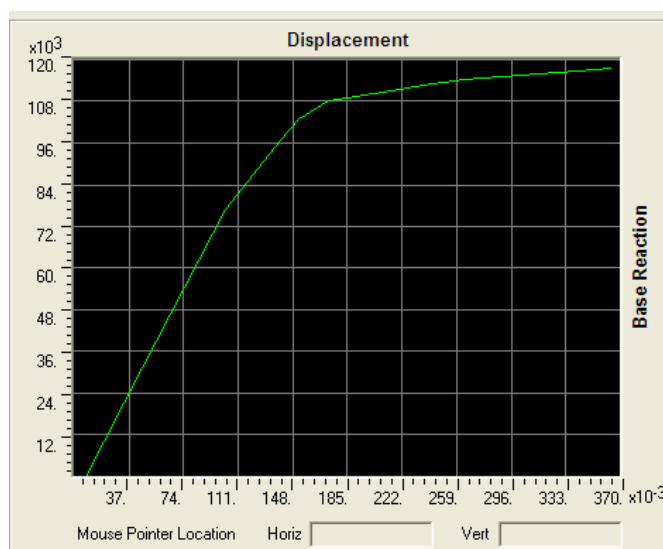
اختلاف مقادیر جابجایی ماکزیمم برای شیوه آیین نامه ۲۸۰۰ با دو روش دیگر (روش کیرچر و لگاریتمی) به ترتیب برابر با ۳۹٪ و ۳۶٪ می باشد.

۶- نتایج آنالیز استاتیکی غیرخطی

پس از انجام آنالیز استاتیکی غیرخطی برای مدل‌های ۳، ۷ و ۱۵ طبقه نمودارهای مرتبط برای هر یک از مدل ها در ادامه آورده شده است.

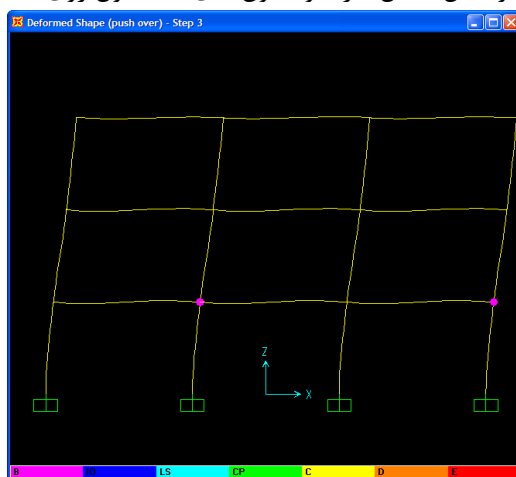
مدل ۳ طبقه

نمودار بار افزون (نیرو-تغییر مکان) برای ساختمان ۳ طبقه در شکل ۴-۴۱ نمایش داده شده است:

شکل ۷- نمودار تغییر مکان - برش پایه ساختمان ۳ طبقه

اولین مفصل پلاستیک در گام سوم و محل اتصال تیرها و ستون‌های طبقه اول روی داده است.

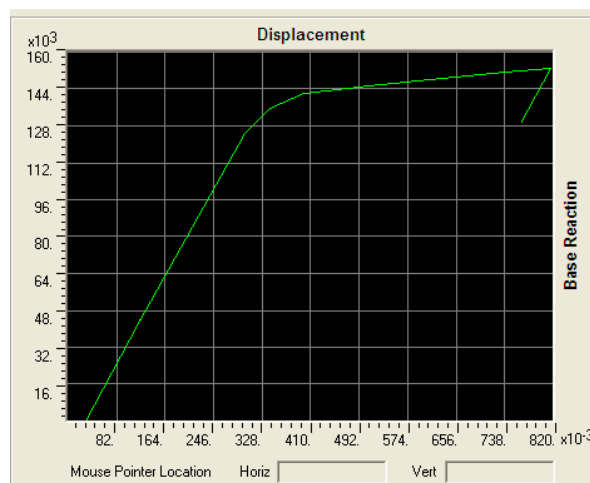

شکل ۸- تشکیل اولین مفاصل پلاستیک

در مقدار تغییر مکان نهایی ۳۷ سانتی متر این سازه دچار شکست نگردیده است. سطح *CP* یا پیشگیری از شکست (*collapse prevention*) برای گام نهایی و در تکیه گاه‌های ساختمان روی داده است.

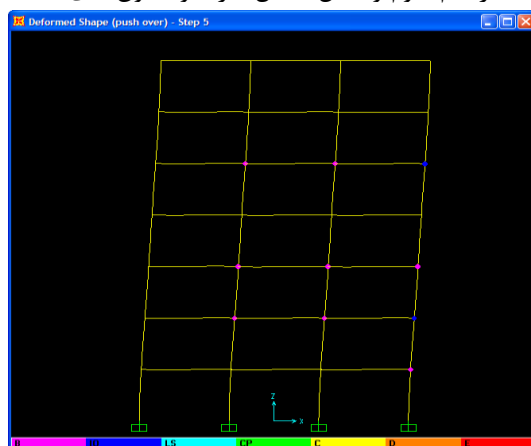
مدل ۷ طبقه

نمودار بار افزون (نیرو-تغییر مکان) برای ساختمان ۷ طبقه در شکل ۴-۴۴ نمایش داده شده است:

شکل ۹- نمودار تغییر مکان - برش پایه ساختمان ۷ طبقه

اولین حالت بحرانی مفصل پلاستیک در گام سوم و محل اتصال تیرها و ستون‌های طبقه دوم و پنجم روی داده است.

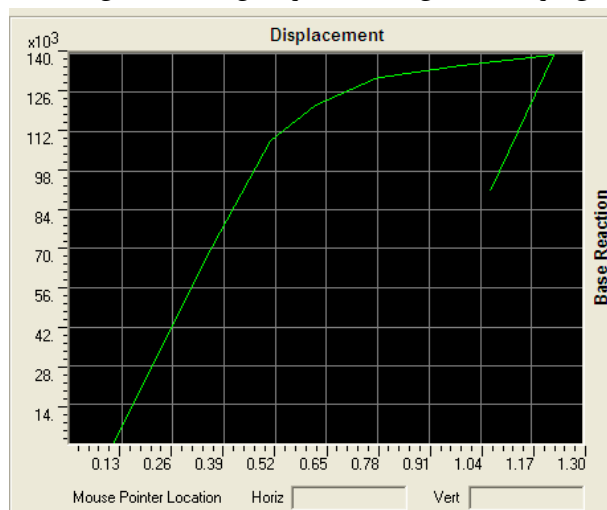

شکل ۱۰- تشکیل اولین مفاصل پلاستیک برای ساختمان ۷ طبقه

در مقدار تغییر مکان نهایی ۸۲ سانتی متر این سازه دچار فروریزش یا سطح Collapse در تکیه‌گاه‌های میانی ساختمان شد است.

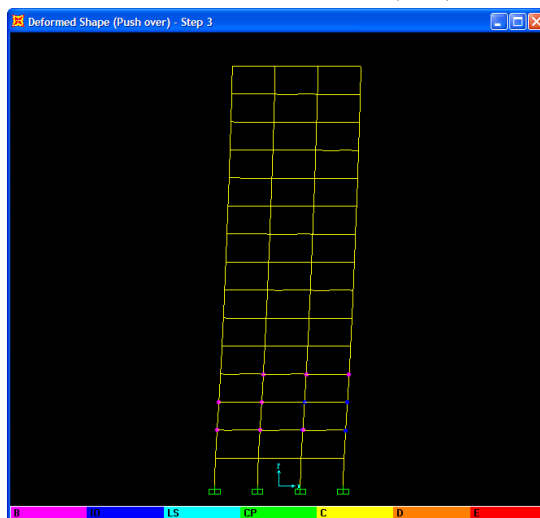
مدل ۱۵ طبقه

نمودار بار افزون (نیرو-تغییر مکان) برای ساختمان ۱۵ طبقه در شکل ۴-۴۷ نمایش داده شده است:

شکل ۱۱- نمودار تغییر مکان - برش پایه ساختمان ۱۵ طبقه

اولین حالت بحرانی مفصل پلاستیک در گام سوم و محل اتصال تیرها و ستون های طبقه دوم و سوم روی داده است.

شکل ۱۲-تشکیل اولین مفاصل پلاستیک برای ساختمان ۱۵ طبقه

در مقدار تغییر مکان نهایی ۱۳۰ سانتی متر این سازه دچار تخریب یا سطح *damage* در اتصال ستون و تیر کناری طبقه سوم ساختمان شد است.

۷- نتیجه گیری

۱. بر اساس نمودار مقایسه جابجایی حداکثر طبقات برای قاب ۳ طبقه به شیوه های مختلف مشاهده می گردد که روش کیرچر و سپس آیین نامه ۲۸۰۰ ایران بیشترین مقادیر جابجایی در طبقات را نمایش داده است. همچنین کمترین مقادیر برای روش مقیاس سازی حداقل سازی به دست آمده است.
۲. ماکزیمم اختلاف بین روش حداقل سازی و روش آیین نامه ۲۸۰۰ برابر ۳۳٪ می باشد. لذا روش آیین نامه ۲۸۰۰ در سازه های کوتاه مرتبه به گونه ای است که حاشیه اطمینان کافی را نسبت به سایر روش های مقیاس سازی اعمال می نماید. همچنین روش کیرچر نیز در طبقات ابتدایی دارای اختلاف کمتری نسبت به روش حداقل سازی در مقام قیاس با روش آیین نامه ۲۸۰۰ می باشد، با این حال در تراز بام دارای حداکثر اختلاف شده است.
۳. در خصوص سایر روش های مقیاس سازی به صورت تئوریک، روش کیرچر، روش لگاریتمی و روش حداقل سازی به ترتیب مقادیر جابجایی بزرگ تری را نمایش داده اند. اختلاف بین روش کیرچر با روش حداقل سازی ۳۸٪ و اختلاف روش لگاریتمی با روش حداقل سازی ۱۳٪ می باشد.
۴. بر اساس نمودار مقایسه جابجایی حداکثر طبقات برای قاب ۷ طبقه به شیوه های مختلف مشاهده می گردد که روش آیین نامه ۲۸۰۰ ایران بیشترین مقادیر جابجایی در طبقات را نمایش داده است. همچنین کمترین مقادیر برای روش مقیاس سازی کیرچر به دست آمده است.
۵. ماکزیمم اختلاف بین روش کیرچر و روش آیین نامه ۲۸۰۰ برابر ۴۰٪ می باشد. لذا روش آیین نامه ۲۸۰۰ در سازه های میان مرتبه به گونه ای است که حاشیه اطمینان کافی را نسبت به سایر روش های مقیاس سازی اعمال می نماید. هر چند این مقدار اختلاف و حاشیه اطمینان می تواند منجر به طراحی های غیر اقتصادی در سازه های میان مرتبه بر اساس استاندارد ۲۸۰۰ گردد.
۶. در خصوص سایر روش های مقیاس سازی به صورت تئوریک کمترین مقدار جابجایی برای روش کیرچر و در ادامه روش لگاریتمی می باشد. اختلاف بین روش لگاریتمی با روش کیرچر بسیار ناچیز و کمتر از ۱٪ می باشد. لذا در ساختمان های میان مرتبه روش های تئوریک مقادیر پاسخ یکسانی را برای سازه منجر شده اند.

۷. بر اساس نمودار مقایسه جابجایی حداکثر طبقات برای قاب ۱۵ طبقه به شیوه های مختلف مشاهده می گردد که روش آیین نامه ۲۸۰۰ ایران بیشترین مقادیر جابجایی در طبقات را نمایش داده است. همچنین کمترین مقادیر برای روش مقیاس سازی کیرچر به دست آمده است.
۸. بنا بر نتایج مشاهده می شود که حاشیه اطمینان مطرح شده در شیوه مقیاس سازی به روش آیین نامه ۲۸۰۰ نه تنها در خصوص سازه های کوتاه مرتبه و میان مرتبه می باشد، بلکه این روش در سازه های بلند مرتبه سازه را در معرض حاشیه اطمینان بالاتری نسبت به سایر روش های مقیاس سازی قرار خواهد داد.
۹. مقادیر جابجایی حداکثر طبقات برای مدل ۱۵ طبقه و در شیوه های مقیاس سازی لگاریتمی و کیرچر اختلاف کمی را نشان می دهد و درصد اختلاف تنها در حدود ۶٪ می باشد. لذا در سازه های بلند مرتبه نیز همچون سازه های میان مرتبه، این دو شیوه تقریباً منجر به پاسخ های تقریباً یکسانی شده است.
۱۰. اختلاف مقادیر جابجایی ماکزیمم برای شیوه آیین نامه ۲۸۰۰ با دو روش دیگر (روش کیرچر و لگاریتمی) به ترتیب برابر با ۳۹٪ و ۳۶٪ می باشد.
۱۱. آیین نامه ۲۸۰۰ ایران برای کلیه مدل ها بیشترین جابجایی را نشان میدهد. با توجه به ماهیت آیین نامه ای این شیوه و تئوریک بودن سایر روش های مورد بررسی نشان دهنده محافظانه کارانه بودن شیوه این آیین نامه می باشد.
۱۲. استفاده از شیوه مقیاس سازی برای سازه های میان مرتبه و بلند مرتبه منجر به ضریب اطمینان غیر اقتصادی می گردد و چندان مطلوب نیست.

۸- منابع

- [1] مهربان، رضا و حامد صفاری، ۱۳۸۷، مقایسه روش های مختلف مقیاس سازی شتابنگاشت ها، چهارمین کنگره ملی مهندسی عمران، تهران، دانشگاه تهران
- [2] یحیی ابادی، علی اکبر و محسن تهرانی زاده، روش های مختلف در مقیاس کردن شتابنگاشت های پالس مانند حوزه نزدیک و مقایسه آن با ضوابط استاندارد ۲۸۰۰ ایران، چهارمین همایش نگرشی بر آیین نامه طراحی ساختمان ها در برابر زلزله (استاندارد ۲۸۰۰)، ۱۳۸۸، تهران، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن.
- [3] بهنام فر، فرهاد؛ علیرضا خداپرست و علیرضا بهمن زاد، ارایه روشی برای به مقیاس در آوردن شتاب نگاشت ها برای تحلیل به روش دینامیکی غیر خطی و مقایسه آن با روش آیین نامه ۲۸۰۰، چهارمین همایش نگرشی بر آیین نامه طراحی ساختمان ها در برابر زلزله (استاندارد ۲۸۰۰)، ۱۳۸۸، تهران، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن
- [4] آذری، هدی رحیم زاده، فیاض، بررسی عملکرد روش مقیاس سازی ارائه شده در FEMA440 در برآورد پارامترهای نیاز سازه های بتنی، پنجمین کنفرانس بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله، ۱۳۸۶، تهران، پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله
- [5] رهایی، علیرضا، آروزمندی، مهدی، مقایسه روش مقیاس سازی شتابنگاشت ها در آیین نامه های ۲۸۰۰ ایران و UBC، اولین همایش بین المللی مقاوم سازی لرزه ای، ۱۳۸۵، تهران
- [6] سلاجقه، عیسی؛ محمدی، افشین، قادری سہی، سعید، ارزیابی عملکرد روش های مقیاس سازی رکوردهای زلزله در تحلیل های غیرخطی، چهارمین کنگره ملی مهندسی عمران، ۱۳۸۷، تهران، دانشگاه تهران
- [7] Y.G. Li, F. Fan, Influence of number of records and scaling on the statistics of seismic demand for lattice structure, Thin-Walled Structures, 2015, Volume 87, Pages 115–126
- [8] Ariel Catalán, Selection and scaling of earthquake records in assessment of structures in low-to-moderate seismicity zones, Soil Dynamics and Earthquake Engineering, 2010, Volume 30, Issues 1–2, Pages 40–49
- [9] Rana Roy, Scaling of ground motions and its implications to plan-asymmetric structures, Soil Dynamics and Earthquake Engineering, 2014, Volume 57, Pages 46–67
- [10] Aybige Akinci, Scaling earthquake ground motions in western Anatolia, 2013, Turkey, Physics and Chemistry of the Earth, Parts A/B/C, Volume 63, Pages 124–135
- [11] پورعلی گنجی، مهدی، ۱۳۸۹، مقایسه بکارگیری ۳ و ۷ شتابنگاشت در نتایج حاصل از تحلیل دینامیکی غیرخطی، اولین کنفرانس منطقه ای مهندسی عمران، قائم شهر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائم شهر

- [12] شهروزی، محسن؛ امید بهار و محمد سازجینی، ۱۳۹۰، انتخاب و مقیاس کردن بهینه شتاب‌نگاشتها با الگوریتم بهینه یابی جستجوی هارمونی، ششمین کنگره ملی مهندسی عمران، سمنان، دانشگاه سمنان
- [13] Hiroo Kanamori, Magnitude scale and quantification of earthquakes, *Tectonophysics*, Volume 93, Issues 3–4, 10 April 1983, Pages 185-199, *Quantification of Earthquakes*
- [14] George Purcaru, Hans Berckhemer, A magnitude scale for very large earthquakes, *Tectonophysics*, Volume 49, Issues 3–4, 1 September 1978, Pages 189-198, *Proceeding of the Workshop on Quantification of Earthquakes*
- [15] David M. Boore, The Richter scale: its development and use for determining earthquake source parameters, *Tectonophysics*, Volume 166, Issues 1–3, 1 September 1989, Pages 1-14, *Quantification of Earthquakes and the Determination of Source Parameters*
- [16] Massimo Cocco, Elisa Tinti, Scale dependence in the dynamics of earthquake propagation: Evidence from seismological and geological observations, *Earth and Planetary Science Letters*, Volume 273, Issues 1–2, 30 August 2008, Pages 123–131
- [17] Zhongliang Wu, Multi-scale seismic hazard and risk in the China mainland with implication for the preparedness, mitigation, and management of earthquake disasters: An overview, *International Journal of Disaster Risk Reduction*, Volume 4, June 2013, Pages 21–33
- [18] Marja Uski, A new local magnitude scale for the Finnish seismic network, *Tectonophysics*, Volume 261, Issues 1–3, 30 August 1996, Pages 23–37, *Seismic Source Parameters: From Microearthquakes to Large Events*